

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

**J. P. Nielsen:** Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at lidt kender ogsaa jeg til vor Landbrugs Historie; saa meget har jeg i alt Fald lært, at med den nuværende Ejendomsret til Jorden er der ikke i de sidste 50 Aar beskæftiget stort flere Mennesker af den danske Befolkning ved Landbruget, end der har været tidligere. Det er en Grund til at søge bort fra den nuværende private Ejendomsret til Jorden, som er en i høj Grad medvirkende Aarsag til den store Arbejdsløshed i Byerne, idet Landbruget i Virkeligheden har væltet Danmarks Fødselstilvækst over paa Byerne og overladt til Industrien at skaffe Arbejde til den voksende Befolkning, og naar Industrien ikke har kunnet gøre det, kunde de, der ikke var Brug for der, gaa arbejdsløse. Ud fra dette Synspunkt er der al Anledning til at gaa over til et andet Princip og forsøge, om det ikke gennem dette andet Princip er muligt at skaffe Arbejde i Stedet for at udbetale Penge til arbejdsløse. Med Hensyn til det specielle Stykke Landbrugshistorie, der her er Tale om, og som begyndte i 1899 med den første Husmandslov, paastaar jeg vedblivende, at dem, som er gaaet ind under disse Husmandslove, vi har haft siden 1899, er der specielt Grund til at spørge, hvilke Erfaringer de har gjort under disse Love, og derefter tage det allerskyldigste Hensyn til deres Udtalelser. Men de har udtalt sig for Loven af 4. Oktober 1919, hvorefter Jorden stadig bliver det danske Samfunds Ejendom, og kun Brugsretten overgaar til den enkelte. Det er dette Princip, der stadig bør følges, naar der er Tale om Lovgivning paa dette Omraade.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Niels Frederiksen:** Den højtærede Landbrugsminister svarede det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, at han ikke vilde tilraade, at Staten overtager de Arealer, som Udstykningsforeningerne omkring i Landet ligger med, og som er opkøbt til Udstykning efter Loven af 22. Juni 1917. Jeg forstaa godt den højtærede Ministers Betæneligheder, men nægtes kan det ikke, at flere af Udstykningsforeningerne, især af de jydsk, er slet stillet i Øjeblikket.

Og hvorfor? Fordi den Jord, de har købt med det Formaal, jeg nævnte, er købt meget for dyrt. Der sker nu jævnlig Henvendelser til Statens Jordlovsudvalg fra disse Udstykningsforeninger, om man ikke paa Statens Vegne vil overtage deres Arealer til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919. Vi forlanger da Oplysning om Prisen, hvortil de er købt, Jordværdien og Boniteten, og det viser sig gennemgaaende, at Jorden er købt meget for dyrt. Det er en af Følgerne af Tillægsloven af 6. Maj 1921. Det kan være meget godt, at vi i Rigsdagen siger: Det kommer ikke os ved, I har selv valgt; men Forholdet er jo det, at her kastede Staten 24 Millioner ud til Opkøb i det frie Marked paa et Tidspunkt, hvor der var saadanne Topkonjunkturer, som vi aldrig har haft før. Det gjorde man mod den mest indtrængende Advarsel fra mit Partis Side, og vi kan ikke unnlade at opføre, hvad Følgerne er blevet, hvor stort Tab Foreningerne eller de, som skaffer dem af med Jorden, lider, og hvor mange Tusinder Haandværkerne, som har opført Bygninger efter denne Lov, taber; og de Klager, der kommer frem, kommer Rigsdagen ogsaa til at tage Hensyn til. Jeg mener, det er berettiget at rejse det Spørgsmaal her, naar man taler om de afskrækkende Virkninger af visse Love, vi har gennemført. Jeg ønsker ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich, at man fremskaffer alle Oplysninger om Virkningerne af disse forskellige Love i de forløbne Aar, og saa drister jeg mig til at paastaa, at Virkningerne af den Lov, som bygger paa det Princip, jeg forfægter, nok skal kunne staa Maal med de Virkninger, man har faaet af de andre Love. Landbrugsministerens Bemærkning, at Folk har valgt selv, er ikke rigtig, thi hvorledes ligger Forholdet? Hvis der var Jord nok i offentligt Eje til alle dem, som søger Jord, var Sagen ligetil; men naar der kun er et begrænset Areal, tvinger man mange Gange Folk til mod deres Villie at købe Jord af Udstykningsforeningerne og private. Kampen for Tilværelsen tvinger dem ind under en Brugsform, de ikke søger. Gang paa Gang har det vist sig, naar Foreninger har spurgt, efter hvilke Principper de paa-gældende ønsker at bygge og drive Jorden, at Folk har svaret: Efter Loven af 4. Oktober 1919. Men de Arealer, man raader over, er stærkt begrænsede; derfor er der ikke Tale om frit Valg, men man tvinger mange Gange mod deres Villie Folk ind under en anden Besiddelsesform.